

JUNIJ
1 S. Srce Marije
2 N. 3. pobink.
3 P. Klotilda
4 T. Kvirin, škof
5 S. Bonifacij, šk.
6 Č. Norbert
7 P. Filip, d.
8 S. Medard, škof
9 N. 4. pobink.
10 P. Marjeta
11 T. Barnaba

ŠTEV. (NO.) 110.

CHICAGO, ILL., PETEK, 7. JUNIJA — FRIDAY, JUNE 7, 1940

LETNIK (VOL.) XLIX.

NEMCIJA IZVAJA NOV SUNEK PROTI PARIZU

Na stotisoče vojakov v spopadu

Napad otvorjen širom cele fronte. — Najhujši sunek na odseku, ki je Parizu najbližji. — Trdovraten odpor Francozov. — Hitler izdal dva proglaša pred napadom.

Pariz, Francija. — Mase nemškega vojaštva so podvezle nov naskok na francosko obrambno črto. Preko cele fronte, od Maginotove linije do Atlantika, je zadivljalo v sredo zjutraj novo klanje, toda glavni sunek so Nemci osredotočili na delu, ki je najbližji Parizu, med mestoma Amiens in Laon. Kakor se računa, se je na Hitlerjev ukaz pognalo v napad 45 nemških divizij vojaštva, okrog 1000 bombnih aeroplanov, nad 2000 tankov in 15.000 motornih vozil. Ob 4. uri zjutraj je nemška artilerija otvorila napad z bobnečim ognjem, na kar se je na stotisoče vojakov pehote zagnalo proti francoskim obrambam.

Pri tem napadu nastopajo v nekoliko izpremenjeno taktiko. Dočim so v Belgiji povsod prodirali najprej tanki in nato je šele sledila pehota, je pa zdaj pehota v ospredju. K tej izpremembi so bili naziji primorani zaradi tega, ker so mostovi čez reko Somme, ki so jo morali prekoračiti, razdrti ter je tudi zemlja vzdolž reke močvirnata. Tanki so morali zato počakati, da so bili zgrajeni zasilni mostovi. Uspešno pa so pomagali pehoti pri naskoku rojji aeroplanov, katere je podpiral še artilerijski ogenj.

Kakor trdi francosko poveljstvo, se je ta napad pričakoval in je bila zato francoska armada tudi dobro pripravljena zanj. Na celi črti so naleteli naziji na trdovraten odpor, kateri je imel za posledico besne bitke. Tudi poročilo nemške komande, ki je objavilo otvoritev nove ofenzive, priznava, da izvajajo Francozi ostre protinapade. Po veliki večini odvisi cela obramba od Francozov samih, kajti angleških čet je zdaj le še malo v Franciji. Njih glavna sila je bila v Belgiji, katere pa je bil, kakor znano, en del uničen, drugi del pa je bil toliko srečen, da se je mogel umakniti domov preko Kanala.

Pred otvoritvijo te nove ofenzive je Hitler izdal dva proglaša. Eden je bil naslovljen na vojaštvo, drugi na prebivalstvo. V prvem je Führer izrazil svoje priznanje vojakom, ki so pripomogli, da se je "uresničil najbolj drzni načrt v zgodovini vojn." Povdarjal je, da so nemški vojaki dosegli, da ste tekem dveh tednov kapitulirali dve državi, uničene bile francoske najboljše divizije in porazena britanska vojska. Ker pa se "plutokratski vladarji Anglije in Francije" še ne podajo, je dejal, so danes vojaki na zapadni fronti zopet pripravljani, da korakajo.

V proglašu na prebivalstvo pa je Hitler ukazal, da imajo biti v čast vojakom, ki so dosegli dosedanje zmage, razobešene zastave po celi Nemčiji skozi osem dni. Obenem pa morajo zvoniti vsi zvonovi po državi skozi tri dni, in sicer zato, da bodo spominjali ljudstvo na novo korakanje, ki so ga podvezli vojaki v sredo zjutraj.

NAZIJI DOBILI OGMOMEN PLEN

Berlin, Nemčija. — Vrhovno vojaško poveljstvo je zadnji terek objavilo plen, ki je padel v nazijske roke tekem zadnje velike ofenzive. Kakor izkazuje poročilo, je zasegla nemška armada nad en milijon vojnih ujetnikov ter dobila razne opreme za 75 do 80 divizij, zavezniških aeroplanov pa je bilo uničenih okrog 3.500 ter enako tudi veliko število zavezniških bojnih in transportnih ladij. Istočasno se je uradno objavilo, da je končno padlo pristaniško mesto Dunkirk v nemške roke ter bilo v njem zajetih nadaljnjih 40.000 ujetnikov. To poročilo je bilo oddano po radio, pri čemer se je dostavilo: "Ker sovražnik še vedno odklanja mir, se bo borba nadaljevala do njegovega popolnega uničenja."

ŠE VEČ ZLATA V AMERIKI

Angleške in francoske zlate zaloge bile pripeljane v Ameriko.

New York, N. Y. — Zed. države, ki imajo že zdaj itak pretežno večino svetovne zaloge zlata v svojih shrambah, bodo dobile še nadaljnje ogromne količine te kovine. Anglija in Francija ste se namreč odločili, da pošljete semkaj svoje zlate rezerve, ker vidite, da na njih lastnem ozemlju te niso varne več. To je v resnici največje preseljevanje zlata, kar jih pozna zgodovina, kajti skupna vrednost zlata obeh omenjenih držav znaša nekaj manj kot štiri milijarde dolarjev. Povrh tega pa pride semkaj tudi zlato Nizozemske in Belgije, ki je bilo prej prepeljano v Anglijo. Te zlate zaloge so že na ameriških tleh. Z ladjo so jih odpravili v Kanado, od tamkaj pa z vlakom v New York, od koder jih zdaj vozijo v podzemne shrambe.

FINSKA PRIPRAVLJENA PLAČATI OBROK

Washington, D. C. — V senatu se je zadnji terek razodelo, da se Finska pripravlja, da bo redno, kakor vedno doslej, plačala svoj obrok na vojne dolgove, ki zapade 15. junija in ki znaša \$159.398. Nasprotno pa bo kongres najbrž sprejel resolucijo, s katero bo Finsko odvezal plačila dveh obrokov. Kakor se je senator Vandenberg izrazil, bi Zed. države prišle v zadrego, ako bi morale sprejeti plačila od Finske, ki je itak zdaj bolj ali manj pod kontrolo Rusije.

ITALIJSKA VLADA IMELA SEJO

Rim, Italija. — Z veliko napetostjo je pričakovalo italijansko prebivalstvo, kak rezultat bo rodila seja članov vladnega kabineta, ki se je

Za Anglijo prišel resen trenutek

Nova ofenziva Nemčije naperjena enako proti Angliji, kakor je proti Franciji. — Možnost istočasnega dejanskega napada tudi na Anglijo. — Nastop Italije se pričakuje.

KRIŽEM SVETA

Moskva, Rusija. — Vladni predsednik Molotov je v terek objavil, da je Rusija odobrila imenovanje S. Crippsa novim angleškim poslanikom v Moskvi. Poslanik bo pooblaščen tudi, da se pogaja z Rusijo glede novega trgovinskega pakta.

London, Anglija. — Iz Litvenije je prišlo v terek poročilo, da je bilo v Vilni aretiranih 64 oseb, obdolženih, da so sodelovale v ugrabljanjem ruskih vojakov, o čemer se je pritožilo sovjetsko armadno poveljstvo.

Ankara, Turčija. — Nemčija in Italija ste podvezli intenzivne diplomatske aktivnosti, da pregovorite Turčijo, naj ostane nevtralna v slučaju, ako stopi Italija v vojno. Podooben pritisk se izvaja baje tudi na Grčijo.

ZAVEZNICI LOČENI, PRAVI RUSIJA

Riga, Latvija. — Sovjetsko časopisje se je v terek bavilo z usodo, pred katero stojite Anglija in Francija. Pri tem eden člankarjev povdarja, da se med obema državama pojavlja čim dalje ostrejša nesoglasje, kar spravlja njun položaj v še večjo nevarnost. Kakor pravi, obe državi uvidite, da boste morali v naprej ločeno braniti vsaka samo sebe ter, da pri tem vsaka od njih upa, da bo naperila Nemčija svoj prihodnji sunek proti drugi.

Roosevelt pregovarja Mussolinija

Predsednik skuša odvrniti Italijo od vstopa v vojno in ji pri tem baje grozi, da bo šla Amerika pomagat zaveznikom.

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je zastavil ves svoj vpliv, da odvrne Italijo od vstopa v vojno in strani Nemčije. Kakor se je izrazila neka visoka osebnost, se vršijo razgovori z Mussolinijem že skozi dva tedna, in sicer v glavnem potom ameriškega poslanika v Rimu, Wm. Phillipsa. Trdi pa se, da se ve za en slučaj, ko je Roosevelt stopil v direktni telefonski razgovor z Mussolinijem.

Baje pa ti razgovori niso privedli do nikakih ugodnih rezultatov. Pred par dnevi je

vršila zadnji terek. Vendar pa zborovanje ni nič senzacionalnega sklenilo, vsaj objavilo se ni o tem nič, marveč je ukrenilo le nove korake za oboroženo pripravo.

London, Anglija. — Anglija se zaveda, da je nova ofenziva, ki jo je podvezla Nemčija to sredo na Francijo, v enakih meri naperjena proti njej, dasi se ne vrši direktno proti njenemu ozemlju. Zato ima tudi z nemirom in nestrojnostjo obrnjene oči preko Kanala na francosko vojsko, kajti tamkaj se odločuje bodoča usoda, namreč, ali bosta oba imperija uničena, kakor jima grozi Hitler, ali bosta nasprotno premagala nazijsko nevarnost. Tekom 48 ur, tako se napovedovali v sredo, bo odločitev padla.

Ni pa povsem sigurno, da bo Nemčija omejila sedanjo ofenzivo samo na Francijo. Velika možnost namreč obstoji, in to se s skorajšnjo gotovostjo tukaj tudi pričakuje, da bo odredil Hitler ofenzivo proti obema državama istočasno, ter, da bo torej morebiti v nekaj urah podvzet napad tudi na angleško obrežje.

Za Italijo se slejkoprej pričakuje, da utegne udariti vsak trenutek. S precejšnjo gotovostjo se je to pričakovalo že v terek. Kakor se zdaj računa, bo počakala toliko časa, da bo Francija prisiljena, poslati svoje glavne sile na sever proti Nemčiji, na kar bo ona izvršila sunek na oslajeno južno fronto. Tako bo prišla Francija med dva ognja, iz katerega bo kaj malo izgledov na rešitev. Edino upanje se zdaj stavi v francosko armado; ako bo ta prenesla naval od severa, potem se utegne tudi Italija še premisliti.

Iz Jugoslavije

V Jugoslaviji ni govora o kaki vladni rekonstrukciji, kajti med predsednikom in podpredsednikom vlade, je najlepši sporazum. — Nenavaden dež obiskal Dolenjsko. — Smrtna kosa. — Razno.

Nikake premembe v vladi Beograd, 2. junija. — (JK).

Predsednik Kralj. vlade g. Dragiša Cvetković je danes službeno izjavil časnikarjem, da ne pride sedaj rekonstrukcija vlade v poštev. G. Dragiša Cvetković je še dodal, da ni med njim in g. podpredsednikom kraljeve vlade drjem. Vladkom Mačkom še nikoli in v nobenem vprašanju prišlo do nobenega nesporazumljenja.

Danes so bili rekruti belgrajske garnizije svečano zapriščeni v navzočnosti ministrca za armado in mornarico armadnega generala g. Milana Nedšića, ki je ob tej priliki imel govor o viteški preteklosti našega naroda ter pozval mlade vojake, naj prišejeo zvestobo kralju in očetnjavi. Danes so vojaški novinci tudi po drugih garnizijah v deželi prisegli zvestobo kralju in očetnjavi, kakor je to predpisano.

Dež, ki je razburil dolenske prebivalce

Črnomelj, 6. maja. — Pretekli petek, 3. maja, je, ko se je zvečerilo, začel nenadoma pri nas v Črnomlju padati kaj nenavaden dež, ki je šel potem še ponoči. Bil je umazan, in sicer kalno rdeč. Ljudje, ki so bili med dežjem zunaj, so imeli rdeče zamazane klobuke in obleko. Voda po vodnjakih je nenadoma postala umazana, kakor bi se bila pomešala z rdečo ilovico. Ljudje so seveda takoj za ta "krvavi dež" dobili svoje razlage. Vojsko da pomeni, so menili. Precej prazne vere je še med našim ljudstvom, pa kaj bi je ne bilo, saj so še hudo izobraženi meščani babjeverni, tudi najbolj učeni med njimi. — Razlaga za ta rdeči dež je popolnoma preprosta: oblaki, ki plujejo iz daljne Sahare in drugih puščavskih predelov pogosto nosijo s seboj najdrobnejše delce prahu. Pogosto se potem iz teh oblakov vlije dež, in v kapljicah, ki so se zgostile, se potem znajdejo in strneje seveda tudi ti najdrobnejši delci prahu. In potem dobimo dež, ki je po barvan, rdeč ali rjav.

Nesreča slovenskih splavarjev v Zagrebu

Zagreb, 3. maja. — Davi okrog 7:30 se je velik splav iz Slovenije zaletel v pilot savskega mostu pri Zagrebu. Splav se je razklat na dvoje. Nekaj splavarjev je skočilo na bližnjo obalo, nekaj pa jih je padlo v vodo, a so se rešili s plavanjem. Tudi čuvaji na Savi so jim priskočili na pomoč. Uspelo jim je nekoliko nižje pri Trnju spraviti les na suho. Bila je prava sreča, da se ni hujšega pripetilo. Vse pa kaže, da splavarji ni-

so dovolj poznali tokov na Savu okrog savskega mostu. Izkazalo se je tudi, da niso bili opremljeni z dovolj dolgimi in močnimi vrvmi.

Zupnik Šašel odlikovan

V ponedeljek 6. maja je ban dravske banovine Dr. Marko Natlačen izročil visoko odlikovanje — red sv. Save III. stopinje — zaslužnemu slovenskemu pisatelju zlatomašniku in župniku v pokouju g. Ivanu Šašlju. Ob tej priliki je g. ban imel kratak nagovor, v katerem je odlikovanca iskreno častil.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrla gospodična Ivana Petrovič, stara 85 let. — Na Prihovi je umrl Anton Pučnik, po domače Štranti, ki je bil do tega leta župan občine Grušnje in cerkveni ključar. Star je bil 77 let. — V Mariboru je umrl Filip Kobal, vlakovodja v pokouju, mož plemenitega značaja. — V Škofji Loki je umrla Tončka Košir, rojena Juvan, vdova po trgovcu in posestniku.

Lepa starost

Na Zgornji Hudičji je pred kratkim slavil 80 letnico rojstva posestnik in stric junaka Franca Malgaja, ki je padel v bojih na Koroskem, g. Filip Crepinsek. Vkljub osim križem je še ves čvrst in krepak.

Novi župnik

Velika župnija Grad (Gornja Lendava) je že pred tremi leti izgubila svojega župnika Rudolfa Bednarka. Za njim je upravljal župnijske posle tamošnji kaplan, ki je bil te dni končno umeščen za župnika. Slovesno umeščenje je opravil njegov brat profesor-veroučitelj Franc Kolenc iz Maribora.

Pijača je kriva

V Senekovi viničarji v Ruperčah so fantje pili in se potem v pijanosti stekli. Med pretepom je nekdo z nožem zabodel 22 letnega viničarskega sina Karla Puhnerja v nogo pod kolenom in ga po nesrečnem slučaju zadel v žilo. Nihče pa ni mislil, da bi bila mala rana nevarna, zato so fantje ranjenca zanesli v šupo, kjer je pod vplivom alkohola kmalu trdo zaspal. Med spanjem je pa izkrmavel in umrl. Orožniki so prijeli šest fantov, ki so se udeležili omenjenega pretepa.

Kaznjence so odpustili iz ječe

Iz kaznilnice v Zenici so pred kratkim pogojno odpustili 55 kaznjencev. Med njimi so tudi taki, ki so bili svoj čas obsojeni na dosmrtno ječo.

Apeli za pomoč zaveznicam se množe

New York, N. Y. — Istočasno, ko se strahovita stiska obeh zavezniških držav, Anglije in Francije, od dne do dne ostri, se v istem razmerju množe tudi glasovi, ki apelirajo na to, naj Amerika nemudoma pošlje vso pomoč, ki jo zmore, izvzemši vojaštva, tema državama. Zlasti časopisje in pa zastopniki obeh teh držav so v intenzivnem delu, da prepričajo ameriško javno mnenje, da proti Ameriki samo nevarnost, ako bosta podlegla Hitlerju oba zapadnoevropska imperija.

Tako svarilo je izrazil v terek, angleški poslanik v Wash-

ingtonu, Lothian, rekoč, ako bo angleško brodogradništvo uničeno, ne bo moglo Nemčije nič zadržati, da bi ne prigmela naravnost pred ameriška vrata. Angleško časopisje pa je isti dan apeliralo na Ameriko, naj ponudi zaveznicam kredita kako milijardo funtov šterlingov, češ, da bo to najboljša zavarovalnina proti napadu, pustošenju in zasužnjenju.

Pa tudi v ameriškem kongresu samem se pritiska na to, naj se sploh vse orožje, aeroplani in municija, kar je le more Amerika pogrešati, da se sama ne oslabi, stavi na razpolago zaveznicam.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Established 1891.

Ishaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevoev po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Koroški Slovenci za svoj jezik

Glasiilo koroških Slovencev je prineslo pred kratkim poročilo o šolstvu na Koroškem. Prinašamo naslednje odstavke. "Naša javna šola je nemška. S prvim šolskim dnevom je naša mladina deležna izključno nemškega pouka. Svoje osnovno znanje si prisvajajo samo v drž. jeziku. Tovrstno učno metodo, pri kateri se učitelj s prvo šolsko uro poslužuje dosledno samo enega, učencem bolj ali manj tujega jezika in se prav nič ne naslanja na učencem poznano materinščino, ocenjujejo moderni nemški vzgojitelji kot najuspešnejši način jezikovnega šolovanja. Mi smo spet skromnega mnenja, da je znanje državnega jezika za vse državljanke Velike Nemčije nedvomno nujno potrebno, a za mlado notranjo rast ni nič manj važno poznanje materinščine in njenih kulturnih zakladov. Nemške narodne manjšine, ki krepko vztrajajo na nemškem elementarnem pouku pravilnost našega mnenja potrjujejo.

Zahtev po upoštevanju slovenskega jezika v šolstvu naše mladine ne bomo nikdar opustili. Tudi v bodoče ostanejo jedro naših kulturnih teženj. V kulturnem svetu je izpričana pravica otrok do zadostnega znanja materinega jezika. Načelno te pravice pač nihče ne bo kratil, komur je dobrobit mladega rodu resnično pri srcu. Znanje materinega jezika je predpogoj otrokove zdrave osebne rasti. Znanje slovenskega jezika pa je hkrati velikega praktičnega pomena.

V naši veliki državi se v zadnjem času polaga velika važnost na to, da bi se Nemci učili slovanskih jezikov. Na nemških visokih šolah poučujejo velike slovanske jezike in že tekmuje rusčina z angleščino. V nemških mestih se odpirajo tečaji za ta ali drugi slovanski jezik. Tudi ni slučaj, če nemške radijske postaje podajajo svoja poročila domala v vseh slovanskih jezikih.

Nam Slovencev je naš materni jezik položen v zibelko. Četudi ga sedanja ljudska šola ne neguje, vendar polagajmo veliko, zelo važnost na to, da se bodo naši otroci vsaj doma in v naših prosvetnih organizacijah učili lepe, čiste slovensčine. Tako jim posredujemo zaklad, ki jim zna biti nekoč zelo dobrodošel in dragocen. Nikakor ni več čas za to, da bi se iz neke krajevne kratkovidnosti ali malomarnosti zadovoljevali z neznatnimi drobcji neke "vindiš-sprahe" ali z znanjem preprostega slovenskega narječja. Taka kratkovidnost in nemarnost bi se kedaj lahko bridko maščevali."

Bolgari in dogodki na severu Evrope

Kakor v vseh nevtralnih državah, so nagle spremembe na evropskem severu napravile tudi v bolgarski javnosti globok vtis. Listi jih prvi dan še niso komentirali, zanimivi pa so bili že naslovi na prvih straneh, ki se niso omejevali samo na prikaz položaja na evropskem severu, temveč so tudi opozarjali na možne posledice drugod.

Prvi redakcijski prikazi dogodkov so bili najprej zgolj informativnega značaja, očitna pa je bila težnja, da se ves razvoj prikaže v znamenju med seboj si odgovarjajočih akcij in reakcij obeh vojnih tabornov, ne glede na usodo neposredno prizadetih škandinavskih nevtralcov. Nato so začeli izvajati iz novega razvoja na evropskem severu tudi nekaj pouka zase. Tako je v "Miru" zapisal Brzicov med drugim: "Iz vsega lahko povlečemo za nas naslednji pouk, da se ne smemo vdajati utvari, da se bo veliki konflikt kmalu končal, in da moramo zato biti vedno pripravljene in čuječi. Odgovorni činitelji pri nas bodo zato gotovo poskrbeli, toda je še druga stvar, ki jo moramo dan in noč imeti pred očmi tudi vsi drugi, državniki, publicisti in ostali državljanji: očuvati popolno in vsestransko nevtralnost v najstročjem smislu te besede; opazovati, ne da bi izdali svoja čustva simpatij ali antipatij; biti samo bolgarskofilski. Nekoč nam bodo za to tudi naši vojskaški hvaležni."

V istem listu je dr. Dimitri Damjanov razpravljal o

vážnosti, ki jo ima v vojnem času morala naroda, ki mora biti plod dolge in sistematične priprave. Pisec piše med drugim: "V teh izrednih časih morajo biti naporji in čuječnost vlade stalno spremljani s popolno podporo vseh narodnih sil. Povezanost teh sil in moralna mobilizacija naroda sta naloga vlade. Toda ne smemo pozabiti, da je odporna morala jutrišnjega vojaka rezultat zavesti in morale sedanjega državljana. Kadar torej mislimo na jutrišnjo vojaka, moramo misliti že na današnjega državljana."

V uvodniku "Slova" pa smo čitali med drugim: "Vsa poročila nam dopuščajo sklep, da vstopa vojna v novo fazo, odnosno, da se prav za prav šele začneja. V tej novi fazi vojne postaja položaj malih nevtralnih držav zelo težak. Tako zvana totalna vojna se radikalno razlikuje od vojne pred četrt stoletjem, ko so se do neke mere še spoštovala mednarodna načela. Usoda Belgije in Grčije v svetovni vojni grozi danes vsem nevtralnimi državam. Danes nihče ne ve, kaj se more zgoditi jutri v jugovzhodni Evropi, zlasti v zvezi z alarmantnimi vestmi o dogodkih na Dunavu. Očitno je, da gre za razširjenje sedanje vojne. Nevtralne države se lahko izognejo tej nevarnosti samo, ako so pripravljene, da z orožjem v roki in s ponosom branijo svojo nevtralnost, kajti po svetem zakonu je vsakemu narodu določeno njegovo mesto pod tem soncem in vsi imajo v enaki meri pravico do življenja. Nevtralne države bodo postavljene pred preizkušnje. Močnejši hočejo nadzirati ne le njih politiko in njih gospodarstvo, temveč hočejo prodreti tudi v njih duše in nadzirati njih simpatije ali antipatije. Ako gre za simpatije ali antipatije, je lahko povedati, kakšne so. Vsaj za nas Bolgare so najbolj simpatični in najdražji oni, ki nas hočejo pustiti v miru, ne da bi se trudili, da bi nas zavlekli v vojno. To je v ostalem približno razpoloženje tudi ostalih nevtralnih držav."

Te ugotovitve gotovo odgovarjajo razpoloženju ogromne večine v bolgarskem narodu. Bolgari ne čutijo onih neposrednih nevarnosti, katerim so bili nekateri narodi že izpostavljeni. Zato — vsaj doslej — nekako strogo formalni v zagovarjanju svoje nevtralnosti in iščejo krivce za morebitno njeno kršitev na vse strani. Podobno je bilo do pred kratkim stališče škandinavskih držav, dokler jih dogodki sami niso postavili v tem pogledu na čisto. Očitna pa je že v prvih bolgarskih odmevih novega razvoja na evropskem severu večja zaskrbljenost, ki se očituje med drugim prav v zgoraj navedenih besedah "Slova", da gre končno predvsem za svobodno življenje vseh narodov pod soncem.

DETROITČANI SO SE ZABAVALI NA SREBRNI POROKI

Detroit, Mich.

Ne bo odveč, če malo opišem, kako smo se zabavali dne 25. maja, ko je detroitski poročevalec Stefan Potočnik in njegova soproga Ana slavila petindvajsetletnico zakonskega življenja. V ta namen so jima njuni otroci priredili suprajz party in jima v spomin kupili lep "front room set." Bila sta oba prav pošteno presenečena, ker se je delalo vse v največji tajnosti, da nista prav nič slutila, kaj se pripravlja. — Zelim jima, da bi živela srečno in zadovoljno še dolgo dolgo in da bi čez 25 let prav tako slovesno, ali še bolj, slavila zlato poroko.

Rad bi še kaj drugega lepega napisala, pa nič kaj posebnega ne vem. Vreme imamo deževno in černo kisló se drži. Sonce se pokaže komaj po dvakrat na teden, pa še tedaj le za kratko dobo.

Z delom gre pa tudi že h kolu, ker tukaj v Detroitu so vsako leto dolge počitnice, kar pa, tako pravimo, tudi prav pride. —Prav lepo pozdravim moje sorodnike, namreč Anno Godec in družino ter Tony in Frank Barbič v Pueblo, Colo. ter strica Joe in Ignacia Barbicha in soprogo v Gilbertu, Minnesota, kakor tudi druge sorodnike tam.

Angela Stupar

"SLOVAN" BO PEL NA PALANDECHEVEM RADIO PROGRAMU

Chicago, Ill.

Mešani zbor "Slovan" iz South Chicago, ki je bil organiziran pred 40. leti, bo nastopil na Palandchevem jugoslovanski radio uri na postaji WHIP prihodnje soboto 8. junija od 3. do 4. ure popoldne pod vodstvom profesorja Ivana Račiča. — Med ustanoviteljji Slovana je Jakob Tisol, ki je takorekoč glavni stebler Slovana vsa leta od njegove

ustanovitve in ki se še vedno udeležuje kot izboren pevec. — Četudi je Slovan po številu majhen pevski zbor, saj obstoja komaj iz 17 pevskih moči — 10 moških in 7 ženskih glasov, — je kljub temu eden izmed najboljših pevskih zborov v Chicagu in okolici. Predsednik je Viktor Tome, tajnik in blagajnik Stanley Tisol, zapisničarka Miss Lorraine Brezovec, direktor pa Ivan Račič.

Pevski zbor Slovan je še vselej rad sodeloval z drugimi jugoslovanskimi zbori v Chicagu in okolici. Tako je sodeloval tudi pri velikem Vseslovenskem pevskem nastopu vodil vse jugoslovanske zборе, ki so skupno zapeli.

V soboto 8. junija na Palandchevem (jugoslovanskem radio programu) bo Slovan zapel več priljubljenih narodnih pesmi, slovenske in hrvatske, med katerimi bodo: 1. Po gorah grmi in se bliska; 2. Za jedan časak radosti; 3. Moja kosa je križavna; 4. Mara ima crne oči; 5. Regiment po cesti gre. — Naravnajte torej v soboto ob 3. uri popoldne svoje radio aparate na Palandchevem jugoslovanski radio program ki se oddaja na WHIP radio postajo.

X.

PISMO IZ GORIŠKE

To je izrpek iz pisma, ki sem pa nedavno prejel iz stare domovine. Gotovo bo to pismo tudi druge zanimalo, ker priča, v kaki duševni napetosti ljudstvo tam živi ter je tudi drugače zanimivo.

Tukaj živimo v silnem strahu. Mejo utrjujejo z vso naglico. Iz časopisja ne izvemo mnogo. Vedno je v listih polno belih lis, drugo pa taka čudna godla, da se nemore nikdo izpoznati iz tega. To naše življenje je bogomagaj. Ne veš, ali bi delal, ne veš, ali bi živino redil ali jo prodal. Ne moreš biti vesel pridelka, ker ne veš, ali bi živino redil ali jo prodal, strah pred begom iz zemlje, ki si jo obdeloval, iz hiše in od gorke peči v mraz in v tujino. Kako bom to prestala jaz, ki sem vsa prehlajena in premrzla? Če bom morala iti, težko da bom še videla te kraje.

Včeraj sem šla na hčerkin grob. Lepo in toplo je bilo, vsak čas pa lahko zapade sneg, do pomladi pa Bog zna, kaj da bo. Pred pokopališčem skozi (tukaj so navedena imena krajev nekje na Notranjskem, katerih iz gotovih vzrokov ni umestno imenovati) so utrdbne in žične ovire in vse ob meji povsod tako. Če bi bilo človeku vse najbolje, v teh razmerah ne bi mogel biti vesel.

Septembra sem bila v Gorici. Trstu in Postojnski jami. Izpolnila se mi je želja, da sem videla to čudovito jamo, morje in kraje, kjer se je bori, trpelo in umiralo toliko naših ljudi. Vozili smo se — čez 40 nas je bilo — v lepem avtobusu družbe "Putnik." S tem avtobusom (praviijo, da je najlepši v Jugoslaviji, pa

tudi v Trstu in Gorici nisem videla enakega) so napravili že izlete v Belgijo, Francijo in Španijo. Bil je tudi prvi avtobus, da je privozil na vrh sv. Gore. Kar osuplo so nas gledali ter se tako čudili, da smo bili drugo jutro kar nekako v strahu se peljati navzdol. No, slednjič smo le vsi zlezli notri in se tudi brez nęzode doli pripeljali.

Na Sv. Gori je bil shod. Tam so nas Jugoslovane obkolili tamošnji Slovenci. Izpraševali so nas, kako nam je, če smemo to, če smemo ono, ali nam primanjkuje te ali druge stvari. Kazali so nam kraje, ter se še vidijo strelski jarki, kjer so se vršili boji. Pripovedovali so nam, da ni ležal samo mrlji pri mrlju, temveč mrlji na mrlju. Videli smo kaverne na Sv. Gori in videli odprtine izdolb na nasprotnem Sabotinu. Kdor je bil zadet na Sv. Gori, ali na Sabotinu, se ni ustavil prej kot v Soči. Tu je silna strmoučina brez grmičevja in v teku ofenzive se jih je toliko navadilo, da so zajezili Sočo ter je vsa okrvavljena tekla, kot je to v duhu videl Gregorčič.

Obiskali smo veličastno pokopališče na Oslavju. To je obzidan izravnan prostor. Na vsakem koncu sta dva manjša, sredi pa velik štirinadstopenj okrogel stolp. V teh stolpih vnovič drugi stolp. Vse stene zunanje in notranje sama imena padlih. V vsakem stolpu dvoran in spomenik neznanemu vojaku, kjer vedno gori luč in je vedno sveže cvetje. V eni dvorani so bakrene krste štirih generalov, na krstah meči in odlikovanja.

Groza je človeka ob teh imenih. Kamor stopiš, kamor se ozreš, imena, sama imena. In vendar ni bila dovolj ena vojna. Se ta ni pozabljena, še za to se niso zacelile rane, ne ljudem, ne zemlji in je že druga. Potem pa postavljajo veličastne spomenike, ljudstvo pa trpi in toži, silno toži.

Iz Gorice smo se odpeljali preko Dobrdoške planote, mimo Tržiča in dalje ob morju, ki je bilo prekrasne barve, proti Trstu. Ogleдали smo si parke in grad v Miramaru. V malem gradu je muzej. Tam je še vse tako, kot je bilo ko sta še tam stanovala Maksimilijan in Šarlota. Tam je še težka svila, slikarije in ročna dela Šarlote, zanimivosti iz Mehike in tudi slika meksikanskega predsednika Juareza, ki je dal Maksimilijana ustreliti. (Vse to so pred nedavnim pripeljali z Dunaja, da se postavi vsako stvar na svoje prejšnje mesto in se je tako v gradu Miramaru ustanovil zgodovinski muzej). Morda te bo zanimalo, da je gostilničar v Miramaru Slovenec. V Trstu smo bili šest ur ter smo ga precej prehodili. Mene je najbolj zanimalo pristanišče in morski akvarij, kjer smo videli čudne ribe in morske živali iz celega sveta. Tako čudovite so nekatere, da bi človek mislil, da je cvet, pa je žival. V pristanišču je bi-

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Nov grob v Clevelandu

Cleveland, O. — Pretekli teden v petek je v sanatoriju v Euclidu umrla Johanna Urankar, rojena Suhadolnik, v starosti 64 let. Zadnjih devet let je reva bolehalna na ohromelosti. Rojena je bila v Kamniku in je prišla v Ameriko pred 45. leti. Zapuška soproga, hčer Mrs. Johanna Maly soprogo dr. Mallya; sinove dr. Avgusta, dr. Villiamia in Carla ter dva brata. Pokopana je bila iz cerkve sv. Kristine v Euclidu zadnji ponedeljek.

Poroke v Milwaukee

Milwaukee, Wis. — V cerkvi sv. Janeza Evangelista se bota poročila ženin Joseph Snoy in nevesta Marta Bevec. Dalje ženin Frank Telich in nevesta Alvina Berginc ter ženin Louis Gauške in nevesta Laureta Briske. — Vsem želim obilo sreče!

Smrt rojaka v Jolietu

Joliet, Ill. — Tukaj je bil zadnji teden pokopan rojak Jerry Pirc, ki je živel na 925 Summit Street. Tukaj ne zapuška nikakih sorodnikov, pač pa veliko prijateljev. Na farmi v državi Iowa pa zapuška pastorka. Soproga mu je umrla meseca januarja. Pokojni je bil star okolo 70 let in je bil član društva sv. Jožefa, št. 2, KSKJ in član društva sv. Družine št. 1, DSD. — R. I. P.

Srebrni jubilej zakona

Lyons, Ill. — Tukaj sta 25. maja slavila srebrni jubilej zakonskega življenja zakonca Mr. in Mrs. John in Jennie Yasbec. Prijatelj in znanci so jima napravili v tukajšnjem Masonic Tempel Hall prijetno presenečenje in tako primerno proslavili ta lepi spomin. — Oba se iskrenim prijateljem in znanecem za to presenečenje iz srca zahvaljujeta in kličeeta Bog plačaj!

Bolna rojakinja

Milwaukee, Wis. — Rojakinja Mrs. Franciška Remska iz 1225 W. Madison street, je že dolgo časa bolna. Sedaj se ji je začelo vendar zdravje na bolje obračati in je upanje, da bo ozdravela. Bolni ženski bodo prijateljski obiski jako dobro došli, zato le obiščite jo. — Vsi ji pa želimo skorajšnjega okrevanja!

lo pa ravno takrat vse živo, ker so se nemške ladje zatelekle od vseh strani sem v to lukó pred angleško in franco-sko mornarico. Nam je bilo kar nekako tesno pri srcu. Kaj bi bilo, ko bi se Italija v tisti čas kaj izmislila...

Iz tega je razvidno, da v Jugoslaviji žive v neprestanem strahu in da ljudstvo in niti vlada tudi Italiji ne zaupa.

V. P.

TARZAN IN OGENJ V THORU

(131)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

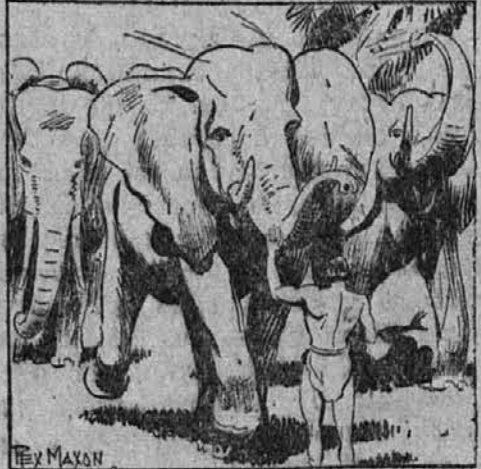
Trdim besedam, ki jih je Perry spravil naspri Kitajcu, ki je šel proti njemu z ostrim nožem, se je ta samo nasmehnil. "Kar daj, podlež, zasadi mi ga v srce, da bo konec! Izdajalec!" Dr. Wong tudi sedaj ni nič rekel, ampak stopil je mirno k njemu ter mu prečezal vezi na rokah.

Ko je Dr. Wong Perryju prerazil vezi na rokah in ga oprostil, mu je mirno položil nož v njegove roke, z besedami: "Z mojimi častitkami ti ga izročim in z željo, da bi ti dobro služil." Perry je ostrnel, ker ni pričakoval kaj takega. Dr. Wong se je pa obrnil in naglo odšel.

"Za božjo voljo, kaj naj to pomeni," govori Perry sam s seboj in strmi v nož, ki mu ga je dal Dr. Wong: "ali si videl kaj je napravil ta Kitajec? Jaz ne morem tega razumeti." "Nič ne misli na to," pravi Tarzan: "prezeži vezi Kitluku in meni." — V trenutku so bili prosti.

"Sedaj pa le bečimo," je svetoval Perry O'Rourke. Bil je pa tudi že zadnji čas, kajti divji sloni so bili že skoro pri njih. "Ne!" ukazuje Tarzan: "tukaj pojditte za menoj! Če bote teki jih bote še bolj razdijali." — Tedaj je Tarzan stopil naravnost proti divjajočim slonom.

POZOR! Početi na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnika potekla, obnovi jo in pomagaj listu!

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

Vstanovljena 29. novembra 1914.

v Zedinjenih Državah **Sedež: Joliet, Ill.** Inkorp. v drž. Illinois Severne Amerike. 14. maja 1915.

Nаше geslo: "Vse za vero, dom in narod; vsi za enega, eden za vse."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: George Stonich, 429 N. Chicago St., Joliet, Ill.
1. podpredsednik: Joseph Klepec, 903 Woodruff Rd., Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Kathrine Bayuk, 528 Lafayette St., Ottawa, Ill.
Tajnik: Frank J. Wedic, 301 Lime Street, Joliet, Ill.
Zapisnikar: Paul Laurich, 414 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Petrič, 104 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Anselm Murn, Willard, Wis.
Načelnik publikacijske propagande: DSD: Rev. Aleksander Urankar, OFM, 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 452 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, 1748 W. 21st St., Chicago, Ill.
Joseph L. Drasler, 1025 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.
Joseph Jerman, 20 W. Jackson St., Joliet, Ill.

POROTNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 39 Winchell St., Sharpsburg, Pa.
Mary Kremese, 2323 So. Winchester Ave., Chicago, Ill.
John Nemanich, 650 N. Hickory St., Chicago, Ill.
Predsednik Atletičnega odseka: John Rollih, 528 Bluff St., Joliet, Illinois.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. Cermak Rd, Ch.ago, Ill.

Do dne 1. januarja je D. S. D. izplačala svojim članom in članicam, ter njihovim dedičem raznih podpor, poškodnin in posmrtnin, ter bolniških podpor v znesku \$191.663.22.

Sprejema se člani in članice od 16. do 55. leta. V mladinski oddelku pa od rojstva do 16. leta.

Zavaruje se lahko za \$250.00, \$500.00 in \$1000.00. Izdajajo se različne certifikati "Whole Life", "Twenty Payment Life", in "Twenty Year Endowment". Vsaki certifikat nosi denarno vrednost, tudi Centralna bolniška podpora. Družba sv. Družine 113.53% solventna. Rojaki(inje)! Pristopite v njeno sredo. Za nadaljnja pojasnila se obrnite na Glavni Urad — 301 Lime St., Joliet, Illinois.

IZ URADA GL. TAJNIKA D. S. D.

Bolniška podpora se je izplačala sledečim članom in članicam:

Dr. šte.	Ime	Maj
1	Matthew Gasperich	\$ 7.25
1	Martin Fir	30.00
1	John Barbic	27.25
1	Frank Cohil	26.50
1	Mary Scinkovec	23.00
1	Anton Bartol	14.00
1	Mary Russ	25.00
1	Jerry Pirc	25.00
1	John Udovich, Sr.	10.00
1	Catherine Judnich, pol.	17.50
1	Anton Straj, Sr., pol.	12.50
1	Anna Berry	20.00
1	Helen Stanfel (Deceased Stephen)	8.00
1	Louis Planton	85.00
1	Anton Bartol	16.00
1	Louis Sternisha	27.25
1	Holy Family Society of U. S. A.	15.00
	(Past due ass't. Mary Kuhar)	
3	Rudolph Terdin	7.00
3	Antonija Ferentchak	19.00
5	Frank Stravje	36.00
6	Ignac Hodnik	14.00
6	Anton Marincic	31.00
6	Albina Zigarovich	44.00
12	Margaret Vranesic	15.00
12	Mary A. Korevec, pol.	10.00
12	Barbara Vranesic	15.00
12	Anna Nemanich	14.00
12	Mary Gregorich	20.00
12	Mary Kirin	15.00
12	Emma Fragale	15.00
14	Theresa Simunich	17.00
	Total	\$622.00

Izplačali za posmrtnine:

Dr št. 1.	Za pok. Mary Kukar, cert. 5030-A	\$250.00
Dr št. 10.	Za pok. Frank Cherne, cert. 5653-A	\$250.00

Total \$500.00

Za DSD. FRANK J. WEDIC, gl. tajnik.

IZ URADA DRUŠTVA SV. DRUŽINE ŠT. 3, DSD.

La Salle, Ill.

Odbor društva sv. Družine št. 3, DSD vabi vse članstvo, da se udeležijo društvene seje, katere se vrši v nedeljo 9. junija v navadnih prostorih v dvorani sv. Roka. — Kakor ste slišali, oziroma brali v našem glasilu, se v mesecu juniju volijo delegatje za prihodnjo konvencijo DSD. Prosimo torej, da se cenjeno članstvo zgornj omenjene seje udeležijo v polnem številu, da se pogovorimo, če bomo poslali delegata na konvencijo ali ne. Obenem se apelira na vas, da pripeljete na sejo kaj novih članov ali kandidatov v dru-

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

PET LET USPEŠNEGA DELA SLOVENSKEGA DUHOVNIKA

Pittsburgh, Pa.—(Izvirno).—Med pittsburghskimi griči in hribi se srečate dve važni reki, ki potem nadaljujejo skupno pot pod imenom reke Ohio. Gori iz severa, nekje iz države New York se začne viti reka Allegheny, katera struga je od začetka ozka in majhna. A vedno več studencev in potokov prihaja od vseh strani in struga se kmalu širi, postaja večja in globlja, ko hiti doli proti jugu mimo in med griči in hribi Pennsylvanije. Od juga, tam nekje doli v West Virginiji pa začne enako pot proti severu

svojo pot proti jugozapadu in ne daleč nad Liverpoolom prestopi pennsylvansko-ohajsko mejo in hiti naprej proti svojemu cilju. Tik nad Allegheny reko v Pittsburghu teče znana Butler cesta, ki se prične kot razhodna cesta pri 34. ulici s Penn ceste in potem gre daleč naprej tja do Highland parka in menda še naprej. Po Butler cesti prideš tam nekje pri 45. ulici v slovensko naselbino, ki se potem nadaljuje proti severovzhodu. Na 57. ulici je slovensko središče. Tu imajo Slovenci svojo slovensko župnijo Marije Vnebovzete, kjer zdaj uspešno pastiruje nautušeni Slovenec preč. g. Matevž Kebe, rodom iz Dol. Jezera od Cerknice na Notranjskem.

REV. MATEVŽ KEBE
Slika ga predstavlja kot mladega novomašnika.

druga reka, ki jo imenujejo Monongahela in ubira dokaj serpentinasto pot in išče nižave v smeri proti mestu Pittsburghu. Tam doli pri Duquesne Heights, skoro sredi Pittsburgha, med griči, kjer je svet podoben globokim grabnom se obe reke srečata in po tem obe nadaljujejo v skupni strugi svojo pot naprej proti zapadu. Struga gre do mesta Rochester severnozpadno, tam pa napravi ovinek in začne

Slovensko župnijo so ustanovili nekako pred 47. leti. Slovenska naselbina v Pittsburghu je bila in je še vedno nekako središče Slovencev v zapadni Pennsylvaniji. Tu na 57. ulici imajo Slovenci tudi prostorno lastno farno šolo in malo nižje tudi lasten Slovenski narodni dom. Radi teh ustanov je naravno pittsburghska naselbina privlačno središče vseh naših rojakov v zapadni Penni.

Pred petimi leti, ko je Bog poklical k sebi pok. bivšega župnika preč. g. Jos. Skurja, so višje cerkvene oblasti iskale večšega in sposobnega slovenskega duhovnika za slovensko župnijo v Pittsburghu. In našle so ga. Tam v bližnjem McKeesportu je do tedaj pastiroval med brati Hrvaťi preč. g. Matevž Kebe. Na njega so padli pogledi višjih predstojnikov in določen je bil, da nasledi župnika pri Mariji Vnebovzeti na 57. ulici. Sprejel je župnijo in lotil se je težkega dela. Bilo je to baš sredi največje gospodarske krize v deželi, ko je bilo vse brez dela, dolgovi na

župniji pa visoki. S svojo mirno in vrlo razsodno naravo si je kmalu osvojil srca vseh faranov in v župniji je nastal preporod. Nadaljeval je v tem duhu in tekom pet let dosegel res občudovanja vreden uspeh, za katerega mu daje ljudstvo visoko priznanje.

Da se farani župnije Marije Vnebovzete izkažejo svojemu vrlému duhovnemu očetu hvaležne in da pokažejo, da vedo za njegovo trud, so vred s cerkvenim odborom pripravili v nedeljo dne 26. maja zvečer banket v počastitev svojemu župniku in obenem je bil to banket nekaka javna zahvala slovenskega naroda v Pittsburghu svojemu župniku.

Slavnostni banket se je začel kmalu po 8. uri v cerkveni dvorani. Stoloravnatelj na banketu je bil občeznani zaveden Slovenec g. Frank Trampus, ki je po banketu tudi predsedoval govorničnemu programu. Najprvo je g. Trampus sam kot cerkveni odbornik iskreno čestital v lepih zbranih besedah preč. g. župniku Kebetu. Navajal je veliko delo g. župnika tekom zadnjih pet let, v katerih je znižal cerkveni dolg s skoro 50 tisoč doli na samo 17 tisoč dolarjev. Za tem je predstavil kot naslednjega govornika č. g. p. Daniela Cado-niča, ki je prihitel na slavnost iz Johnstowna. Č. g. Cado-nič je sin pittsburghske naselbine, duhovnik frančiškanskega reda in je pom. župnik pri sv. Tereziji v Johnstownu. Lepo je govoril v slovensčini in čestital preč. g. župniku in župniji na lepem uspehu.

Za njim je bil predstavljen g. John Rogina, ognjegasni načelnik, ki uživa velik ugled med pittsburghskimi Slovenci. Za tem pa je govoril g. Joseph Pavlakovich, glavni odbornik DSD. in znan slovenski pionir v naselbini. Povedal je marsikaj zanimivega iz prvih pionirskih let slovenskega življenja v Pittsburghu. Prvo slovensko društvo je bilo dr. Marije Device. Tu se je začelo. Najprvo so bili nekaj časa s Hrvaťi, kjer je skrbel za nje hrv. duhovnik č. g. Božič. Potem je prišel pok. č. g. Zalokar. Ta je začel delati za ustanovitve slov. župnije. Toda doli v Bridgevillu mu je bil dan velik kos farne zastoj in tam je postavil č. g. Zalokar na tó cerkev sv. Barbare, katere je bila v slovenskih rokah do smrti č. g. pok. Modra. Začelo se je na 57. ulici. Kupili so lote in začeli. Govornik pohvali vse duhovnike, vsi so bili dobri, najboljši pa je sedanj župnik preč. g. Kebe, je povdaril govornik.

K besedi je bil pozvan tudi znani slovenski pionir g. Frank Lokar, ki biva tukaj že nad 47 let. Tudi on omenja, da je bil prvi slov. duhovnik pok. č. g. Zalokar, za njim je prišel č. g. pok. Bizeljak. Imeli so cerkev najprvo v Sharpsburgu, za oltarjem so peli. — Nato je bil pozvan k besedi sedanji tajnik cerkvenega odbora, g. John Tomec, ki je čestital župniku na uspešnem delovanju. — Za tem je bil poklican k besedi znani spoštovani rojak g. Matt Pavlakovič, ki je istotako navajal zasluge g. župnika, kateri je znižal uspešno cerkveni dolg. — Za tem je govorila ga. Agnes Gorishek, glavna odbornica KSKJ. in ugledna Slovenka v naselbini. — Govornik je tudi rojak g. George Staršinič. Izrekel je tople čestitke župniku in želel vsem najboljšo zabavo. — Nato je govoril g. John Balkovec, znani poštvovalni društveni delavec in ugleden slovenski gostilničar v Pittsburghu. Pohvalil je dobro delovanje in lep uspeh č. g. župnika. — Zatem so še govorili g. Frank Zunič v imenu dr. sv. Roka; g. Frank Hainriher v imenu dr. sv. Jožefa; g. George Weselich v imenu društva sv. Družine, št. 11, DSD; g. M. Bahor v imenu dr. Orel; g. Paul Klun, je govoril v imenu Slov. Nar. Doma. Nato je bil pozvan k besedi g. J. Jerich iz Chicago, ki se je mu-dil baš tedaj na agitaciji v Pittsburghu in okolici. Izrekel je tople čestitke preč. g. župniku in župniji na tako lepem, slozmem in uspešnem sodelovanju. Povedal

P. Kazimir Zakrajšek:

PO DVANAJSTIH LETIH

(Spomini iz mojega obiska Amerike.)

(Dalje)

Pretežna večina ondotnih Slovencev se je dala okužiti od tedaj med Slovenci modernega "socializma", ki so ga bruhalih nekateri slovenski listi kakor vulkan žarečo pogubonosno lavo in z njim zastrupljali ne samo posamezna srca, temveč tudi cele naselbine. Pa saj to ni bil socializem, saj nihče niti vedel ni, kaj je socializem. Če je kdo znal "farje" preklinati, če je bil seveda tako surov, če ni več hodil v cerkev, če je bil v njihovih družtvih in jednotah, če je znal izgovarjati besedice "Kapitalist" in "Delavec", pa se je razglasil za socialista. Zlasti ne-pojmljivo sovraštvo do vere in cerkve je bilo pravi znak tedanjih socialistov, in v tem je obstojal ves slovenski socializem tistih dni v Ameriki. Tako so bili tudi v Canonsburghu rojaki tako zapeljani in so z vso silo delali proti vsemu, kar je bilo božjega in cerkvenega. Bili so tudi izredno napadali in so napadali vse svoje rojake, sodelavce, če so bili verni, kakor povsodi po Ameriki. Mrs. Bevec je pa to zelo bolelo. Saj niso bili hudobni samo zapeljani in zaslepljeni. Zato so se ji smilili. In začutila je v sebi dolžnost, da rešuje, kar se še rešiti da. Zato naš je vabila v Canonsburg, da je bil tam misijon večkrat. Z Mr. Pelhamom in Mr. Tomšičem so delali in trpeli in se žrtvovali, da bi narodu pomagali. Ustanovili smo društvo sv. Jeronima KSKJ v njeni hiši, kjer so se tudi vršile društvene seje. Prišlo je tako daleč, da je Mrs. Bevec z vsemi dobrimi rojaki prišla še z mislijo, ustanoviti v Alexandru, v predmestju Canonsburgha, slovensko župnijo, za katero so nabrali že več tisoč dolarjev. Posebna deputacija je šla k Pittsburghškemu škofu v ta namen. Vodila sva jo z Mr. Grdinom. Toda tam kaj njim župnik, Poljak, je nasprotoval, češ, da ni dovolj vernikov, da bi zmogli to breme. Pittsburghški škof nas ni dobro sprejel in cela zadeva je zaspala na ogromno škodo ameriških kat. Slovencev, ker je bilo resnica, da bi se bila fara prav lahko ustanovila in tudi vzdržala. Vendar najbrže ni bila volja božja, Bog ve zakaj? Odgovornost za to preprečeno božje delo pa nosi tisti, ki ga je preprečil. Tu doma imam še prepis spomenice, ki smo jo takrat izročili škofu, kakor tudi iztis podpisov rojakov za farno.

Ko ni mogla drugega je Mrs. Bevec naročila vse številke "Ave Maria" v večjem številu in jih ponosi raznesla po hišah na vrata vseh verskih nasprotnikov. Sploh je to bila žena tolikega duha, tolike vere, pa tudi tolike plemenitosti, da sem malo slovenskih žen srečal v svojem življenju, kakor Mrs. Bevec. Njen sin Anton je že več let tax-collector mestne uprave. Obilne žrtve, delo in razočaranja pa je bilo preveč za Mrs. Bevec in podlegla je, zbolela in Bog jo je poklical k sebi v nebesa po večno plačilo. Naj v miru počiva velika katol. žena!

Po vseh teh spominih, kajne, kaj čuda, da sem tako želel še enkrat obiskati to mesto in to naselbino, in njen grob.

Tudi v W. Va. me je gnalo, tja doli od Cumberlanda proti Thomasu in Davisu, katero pot sem tolikokrat naredil za velikončni čas. Kako prijetni bi bili spomini na vse one težke obiske po teh krajih, pa tudi na rojake, ki še tam žive. Obiskoval sem tudi nad Davisom gozdne campe in tam dajal priliko našim rojakom, da so opravili svojmo velikončno versko dolžnost, kateri so jo hoteli. Tako se spominjam, da sva neko leto, mislim da je bilo l. 1914, šla v te Campe z župnikom Ireem iz Davisa. Najprej sva se pet ur peljala s konji do nekakega mesteca sredi gozdov, ime sem že pozabil, morda je bil Lanersville, pa nisem gotov. Toda zamudila sva večerni vlak, ki je vozil v Campe delavcem potrebne stvari. Toda napovedana sva bila, morala sva naprej. Ni kazalo drugega kakor da sva šla še kar po zapisni progji. To pa ni bilo tako lahko. Nesla sva s seboj vsak velik kovček z vsemi potrebnimi stvarmi za sv. mašo, torej tudi težak kamen s svetniškimi ostanki, brez katerega se ne more maševati. Ob pol sedmih zvečer sva odšla v temni gozd vsak s svojo "laterno" in ob desetih zvečer sva šele prišla do prve campe. Nikdar ne bom pozabil tistega pota. Hoditi sva mogla samo po "pragih" železnice, kar pa ni bilo tako lahko, ker to ni bila prava železnica, temveč samo zaslišna za izvažanje lesa iz gozda in dovoz gozdarjem potrebnih stvari. Bila je temna deževna noč.

(Dalje pril.)

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

je, da pozna preč. g. župnika Kebeta kot idealnega domoljuba in rodoljuba še iz zadnje svetovne vojne, med katero je preč. g. župnik vneto sodeloval v okviru Slovenske Lige, za ustanovitev Jugoslavije. Nato je še povedal zakaj obiskuje slovenske družine po Penni, namreč, da zbere od njih zgodovinske podatke za zgodovino ameriških Slovencev, da ne bo tako po-zrtvovalno delo, kakor so ga n. pr. pričeli in potem vršili vse skozi tekom zadnjega pol stoletja tudi vrli zavedni Slovenci v Pittsburghu, pozabljeno.

Kot zadnji in končni govornik je pa nastopil slavljenec, kateremu v počast je bil banket prirejen, namreč, preč. g. župnik Matevž Kebe. Burno pozdravljen je nastopil. Zahvalil se je za prirejen večer, vendar pa je dejal, da vse to, kar se je nočjo njemu čestitalo, gre tudi narodu samemu, ki je tako vzajemno sodeloval. On je le posameznik. To, da je pazil in vestno delal je le njegova dolžnost, je dejal. Priznanje in zahvala gve nam vsem. Vzpodbujal je vse še k nadaljnemu sodelovanju in tekom prihodnjih pet let bo župnija gotovo brez dolga, potem bomo pa začeli misliti za naprej. Govornik je na to še tudi mladini v angleščini in jo istotako navdušeno vzpodbujal za veliko delo, ki

so ga v naselbini začeli pred 50 leti njihovi očetje in matere.

Nato je predsednik večera g. Frank Trampus izročil v imenu odbora preč. g. slavljenca krasno nalivno pero in svinčnik, katero je slavljenec vidno prese-nečen sprejel. Nato je pa g. Trampus že blizu 11. ure zvečer zaključil program.

Bil je to lep večer, na katerem so se sestali farani slovenske župnije v Pittsburghu, da počaste skupno in dajo kosček pri-znanja svojemu ljubljenumu župniku za njegovo požrtvovalno in nautušeno delovanje na župniji. Iz vseh govorov in čestitk je vela topla ljubezen med farani in župnikom. Takih večerov naj dožive vrli Pittsbu-rgani še več! Njihovo požrtvovalnost in delovanje pa naj Bog blagoslovlja in doživelj bodo še večje uspehe!
J. J.

DR. J. E. URSICH
ZDRAVNIK in KIRURG
Urada:
1901 West Cermak Road
1-3 in 7-8 P. M. razun ob sreдах.
Tel. Canal 4918
3925 West 26th Street
4-6 P. M. in po dogovoru.
Tel. Lawndale 6287
CHICAGO
Residenčni tel.: La Grange 3966

JUBILEJNA KAMPANJA DSD.

traja skozi vse leto 1940.

Zaključni se 31. decembra 1940

KVOTA JE \$250,000.00 ALI EN ČETRT MILIJONA DOLARJEV ZAVAROVALNINE. TA KVOTA SE MORA DOSEČI, PREDNO SE BODO IZDALE POSEBNE NAGRADE.

VAŠA DOBRA VOLJA IN NEKOLIKO POŽRTVOVALNOSTI DO DRUŽBE SV. DRUŽINE, BOTE VAM PRIDOBILE TE NAGRADE:

1. Prva nagrada je brezplačno potovanje v Florido za dve osebe. Če zmagata žena, lahko vzame moža s seboj; če zmagata mož, pa vzame lahko ženo s seboj.
2. Druga nagrada je krasen Electric Refrigerator.
3. Tretja nagrada je krasen R. C. A. Consolator Radio.
4. Četrta nagrada je ženska ali moška ura (Wrist Watch).
5. Peta nagrada je Electric Mix Master.
6. Šesta nagrada je lep bicikl, za dekleta ali pa za fanta.

— Za slučaj da bi kdo mesto nagrad v blagu rajši gotovino, mu je ista na razpolago v znesku, kolikor bi blago stalo.

— Za slučaj da dva dobita enako število, sta oba upravičena do enakih nagrad.

NA DELO IN PRIDOBIVAJTE NOVE ČLANE, DA ZMAGATE V JUBILEJNI KAMPANJI! PRILIKA JE VAM DANA!

Ako rabite kakih navodil in pojasnil se obrnite na glavnega tajnika sobr. g. Franka J. Wedica, ki jih bo vam z veseljem podal.

Jules Mary — J. M.

Dogodek na Poganskem polju

IZ PREDVOJNIH ČASOV

"Saj ji vsa postrežba več ne pomaga. Rajši bi jo imela doma pri sebi."

Zaman se je Nineta prizadevala, izbiti ji to misel iz glave, Pepina je vztrajala pri svoji nameri.

"Materi ne bom pustila niti za trenutek same, ko bo doma. Noč in dan bom pazila nanjo, da ne zamudim trenutka, ko se ji morda povrne zavest."

Ker vse prigovarjanje, da bi opustila to misel, ni zaleglo, jo je spremljala prijateljica v bolnišnično pisarno, kjer je povedala svojo prošnjo. Najprej so ji ugovarjali, nato pa so poklicali zdravnika, ki je menil, da bo prevoz ohromele v nekaj dneh mogoč. Zagotovili so ji, da bodo mater z bolniškim vozom prepeljali domov, kakor hitro bo zdravnik to dovolil.

Nato sta šli obe mladenki ven, sedli v voz, ki je čakal nanju, in se odpeljali k odvetniku Gavasettiju, ki je bil branil Pavleta. Vožnja jima je bila vse prepočasna, zato je moral voznik spet in spet pogrniti konjiča. Saj je bilo vse odvisno od Pepininega naglega delovanja. Morda le četrte ure oklevanja ali pozabljenost lahko ima za posledico Pavletovo smrt.

Naposled sta prispeli do cilja in stopili v predsobo zelo zaposlenega odvetnika, kjer je čakala že dolga vrsta strank. Treba bo torej dolgo čakati, da pride na vrsto. Razen nje je bilo v sobi še deset strank, kar je pomenilo, da bo treba vsaj še uro vztrajati. Obupno je vzdihnila in Nineta se je morala mnogo prizadevati, da jo je pomirila.

"Kar sedita, prosim," jima je rekel sluga, ki ju je bil povedel v čakalno sobo.

Sedli sta. Pepina je bila rada rekla ljudem, izmed katerih gotovo nobeden ni mel tako nujne zadeve, kakor je bila njena: "Pustite me naprej, saj vi vsi lahko počakate tistih nekaj minut." Toda ni se upala tega reči, kajti ti tuje bi je gotovo ne mogli razumeti. Čisto strta je sedela na stolu, srce ji je močno in boleče bilo in z obema rokama je držala prijateljično roko.

Res je minila ura, preden je prišla na vrsto. Odvetnik jo je prosil, naj stopi v njegovo pisarno. Nineta jo je hotela spremljati, toda Pepina ji je zašepetala, naj ostane v čakalnici, ter je sama odkrivala na berglah v pisarno.

Ko so se zaprla vrata za njo, je rekla: "Jaz sem Pepina Longhijeva, sestra mesarja Longhija, ki je bil obsojen na smrt in vi ste ga branili."

"Pomilujem vas, uho go dete," je blagohotno rekel doktor Gavasetti. "Kako pa je z vašo materjo? Šele pozneje sem izvedel, da jo je bila pri poslušanju razglasila o smrtni obsodbi zadela kap."

"Moja mati bo za zmerom ostala mrtvoudna. Prišla sem pravkar iz bolnišnice. Nesrečnica leži čisto negibna in ne more govoriti."

"Strašno! Kaj nameravate storiti? Ali imate bližnje sorodnike?"

"Ne, nikogar nimam, gospod doktor," je odvrnila Pepina in vzdignila glavo.

"Kdo pa bo skrbel za vas?"

"Moj brat."

Odvetnik jo je dvomeče pogledal, nato pa jo je vprašal: "Ali imate še enega brata?"

"Ne, Pavle je moj edini brat. Zdaj imam samo njega."

"Dragi otrok, žal mi ni bilo mogoče rešiti ga. Vaš brat je izgubljen. Nanj ne smete računati."

V mladenki se je za trenutek uveljavila želja, da bi mu povedala, kaj je videla ti stega večera, ko je bila z materjo in Kartoto sama v hiši. Toda ni mogla obtožiti lastno mater.

"Seveda, prav rad storim vse, kar je v moji moči."

"Najprej bi želela od vas neko pojasnilo. Že pogosto sem v listih brala, da z obsodbo na smrt še ni izključena vsaka rešitev. Ali je kakšno upanje, da moj brat ne bo usmrčen?"

"O tem vas hočem natančno poučiti, da vam ne bom vzbujal upov, katerih uresničenje je nemogoče."

"Da, povejte mi čisto resnico. Prenesla jo bom," je odvrnila drgetajoča po vsem telesu. "Saj je ni več reči, ki bi me še mogla presenetiti."

"Vaš brat ima tri dni časa za vložitev ničnostne pritožbe. Drevi mu bom predložil prošnjo v podpis."

"Ali ga boste sami videli in z njim govorili?"

"Da, drago dete."

"O, gospod doktor, tedaj mu recite, da zmerom mislim nanj in da sem prepričana o njegovi nedolžnosti. O tem, da je mati mrtvoudna in da ne more govoriti, mu ne recite ničesar."

"Zakaj ne?"

Mladenka je nekaj trenutkov premišljala, nato pa je tiho rekla: "Pavle že toliko trpi, da bi mu rada prihranila še nove bolečine."

Tudi odvetnik, ki je bil vajen pretresljivih prizorov, je bil globoko ganjen zavoljo nesreče te družine.

"A kaj se bo zgodilo potem, ko bo vložena ničnostna pritožba?" je dalje vprašala Pepina.

"Apelacijsko sodišče jo bo zavrnilo, o tem ni dvoma."

"A potem?"

"Preostane samo še prošnja za pomilostitev na kralja."

"Ali bi se ta prošnja ne mogla že zdaj vložiti?"

"Vi veste, da vaš brat vztrajno zatrjuje svojo nedolžnost."

"Nedolžen je, gospod doktor. Prisegam vam pri vsem, kar je sveto!"

"Vaš brat mi je po končani sodni obravnavi izjavil, da prošnje za pomilostitev ne bo nikdar podpisal, češ, da smatra takšno prošnjo kolikor toliko za priznanje krivde"

"Ubogi brat!"

"Seveda pa je taka prošnja edini up, ki mu še preostane."

"Druge poti za rešitev ni?"

"Nobene druge."

"Kdaj ga mislijo usmrtiti?"

"Najbrže kmalu."

"Ali bi se dan usmrtitve preložil, če bi prosil za pomilostitev?"

"Prav gotovo."

"Za koliko dni?"

(Dalje prih.)

Predstavite vašim prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj naroče!

VOJNA NA SEVERU IN SOVJETSKA RUSIJA

Pod tem naslovom je znan koncesije, najbolj verjetno na Finskem.

Stalin je po mnenju dr. Jolesa brzkone prepričan, da bo nemška akcija izzvala toliko reakcijo na zavezniški strani, da je mogoče računati z daljšo borbo, ki bo Rusiji dovoljevala, da še dolgo stoji ob strani, medtem ko bi se obe vojni stranki močno izčrpali. V kolikor smatra Stalin zavezničke za močnejše od Nemčije, je v sovjetskem interesu, da se kar najbolj zapletejo v resne operacije. Za začetek lahko služijo temu namenu nemške akcije na severu. Vprašanje je samo, ali bi Rusija ostala še nadalje nevtralna tudi v primeru, da se vojna sreča nasmeji zaveznikom in bi se pojavila nevarnost, da se namesto Nemčije ti pojavijo pred Leningradom. Mogoče, da bi se Moskva začela približevati zapadu, toda zdi se, da je sovjetska vlada ugodni trenutek za to že izgubila, vsekakor pa je malo verjetno, da bi bila ona za zavezničke še interesantna, ako bi ti dosegli na severu nadmočje. Zato se zdi avtorju bolj verjetno, da bi Rusija v tem primeru poizkusila vojno na severu spet spraviti v ravnovesje s tem, da bi intervenirala na nemški strani. S tem bi borbo spet poživila odnosno, jo dokončala "brez zmagovalca in premagane," kakor si to sovjetska vlada najbolj želi.

Avtor nato ugotavlja, da sovjetski listi niti niso objavili izjave ge. Kolontajeve, niti niso izrazili presenečenja ali obsodbe zaradi nemške akcije, temveč so že od vsega začetka poudarjali, da je Nemčija postopala tako v sili, ker je bila k temu prisiljena od sovražnikov. Uvodnik, ki so ga oficiozna "Izvestja" objavila o teh dogodkih 11. t. m., ne šteti z očitki na naslov zapadnih velesil, ki da sta že sovjetsko-finski spor hoteli izrabiti samo za to, da bi se polastili Skandinavije za operacije proti Nemčiji. Ton uvodnika dokazuje, da ni bila Moskva zaradi novih dogodkov presenečena in da jih s svojim pristankom sploh omogočila. Pri vsem tem je znatno najbolj zanimivo to, da "Izvestja" smatrajo sedaj ne le Norveško, temveč tudi Švedsko pod nemškim vplivom. Nehote nastaja misel, da gre za dogovor, v katerem je Berlin v naprej zagotovil Moskvi neke

NILES CENTER IZPREMENI IME

Niles Center, Ill. — Tukajšnja vas, ki tvori eno chicagskih predmestij, bo izpremenila ime. Zadnji ponedeljek se je vršilo med prebivalstvom tozadevno glasovanje, pri čemer je večina glasov odobrila izpremembo. Niso pa si še edini, kako novo ime si bodo izbrali.

SLOVENC V LA SALLE IN OKOLICI, POZOR!

Vsi ste prijazno vabljeni na

GRAND OPENING

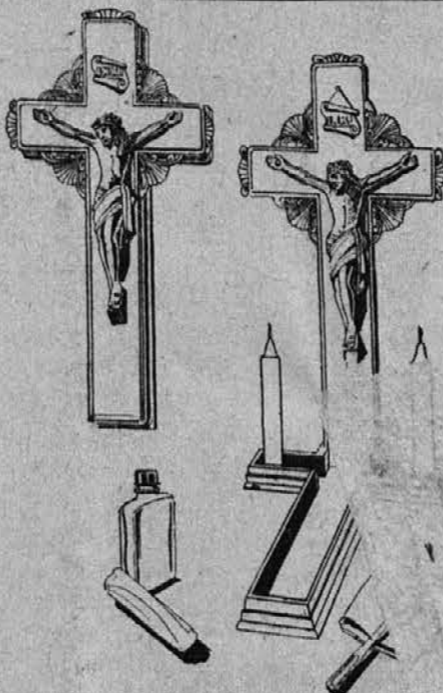
Zopetno otvoritev slovenske gostilne na hribu NA NASLOVU 1101 — 5th STREET

ki se vrši

v soboto, 8. junija

Vas vse vladno vabim, ANTON STRUKEL, gostilničar.

KRASEN KRIŽ

kateri tvori pripravo, ki se rabi ob času previdevanja bolnikov.

Narejen je po novem praktičnem načinu iz tako zvanega "Wood Fiber" materiala. Visok blizu 11 inčev. Narejen tako, da se vsa priprava, kot svečke, flaška za blagoslovljeno vodo, bat, prtič, žilčke zloži v križ. Nato se načelna stran križa zapre kot pokrov in imate krasen križ za obesiti na steno. Narejen je v lepi orehovi barvi. Križ se vlije iz lepe svetle tečenine.

Te križe so začeli delovati pred kratkim kot posebno nočeto in se radi tičnosti zelo pro-

STANE S POŠTN 50

Znesek je poslati v Money order ali očlona na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

(Konec)

Well, kakšno naziranje ima g. (ne — to bi bilo po Molku zaničevanje!) Kristan o bistvu zgodovinskega krščanstva, je njegova zadeva. Objektivno Muhamed ni noben božji prerok. Meni niti subjektivno. Kar Kristan piše o Kristusu, je objektivno neresnica, ker Kristus je Sin božji, je zgodovinska osebnost, ni nobena prikazen le iz neke mitologije ali legende. Ko bi pa jaz pisal v muslimanski javnosti, kakor piše on v še močni kršanski javnosti, bi si jaz ne predrznil zapisati tega o Muhamedu, kakor on piše o Kristusu, da bi bila to objektivna in zame tudi subjektivna neresnica, ker bi s tem žalil subjektivno prepričanje vseh muslimanov, ki (subjektivno) smatrajo Muhameda za božjega preroka. Vse progresivke ne bodo ateistinj ali materialistinj, da si "vse srečne" radi pisma, in iz "Editor's desk" prihaja toplo priporočilo pisma kot "an inspiring and educational article." Se vidi, kako vpliva. Objektivno pravilno je Nazarencem imel usmiljenje za grešnike, subjektivno tudi naravnost bogokletno pa je, "da je dovolil Mariji iz Magdale, da je ravnala kot človeška žena iz krvi in mesa," ker zopet je imel z njo le usmiljenje, kot Sin božji pa ne more pripustiti greha.

Objektivno neresnica je, da "bi bilo krščanstvo iznašlo izvorni greh," ker bistvo izvornega greha je nekaj popolnoma drugačnega, enako je z običajem "očiščevanja," ki ni ma z "nečistostjo" prav nobenega opravka. Dalje "spocetje" Kristusovo nima nobene zveze, niti ne, če bi bila to le — legenda, s pojmom "brezmadežnega spočetja," ker takimenovani "virgin birth" je po bistvu popolnoma drugačno pojmovanje, in "bigotni modrijani" ne trdijo tega ali tako, kakor trdi in kar trdi Kristan o "brezmadežnem spočetju" Marije. Kaj, ko bi le pogledal v kak mali katekizem, preden piše take gorostasnosti za neke ženske.

Zakon, pravilno pojmovan in zahtevan, kakor ga pojmuje in zahteva cerkev, ni nobena "nečistost," kakor trdi Kristan, in "očiščevanje" ni to, kar Kristan trdi daje, ker sam pravi, da bi potem moral za-

deti tudi moža.

Bilo bi še precej zgodovinskih in napačnih trditve glede stanja ženske v raznih dobah, ampak progresivne ženske naj bodo "vse serčne," če jih neresnice osrečijo.

Na koncu postane Kristan sam ves ginjen, in kakor res zna, vzneseno govori o nekem velikanu, kakršnega bodo producirale take progresivne ženske. Prav, prav, nimam ničesar zoper to, če res kaj producirajo, ker za napredek in ženski napredek sem tudi sam.

Ampak, g. Kristan, ali res mislite, da more priti do takega prav vzvišenega napredka vsaj v bodočnosti, ko pričnete pri opicah in nadaljujete z objektivnimi potvorbami o krščanstvu in tudi o zgodovini?

Kakor vidim iz osebnih stikov in časopisov, so Irci precej "Pro — German." Ni jim zameriti, saj naziji davijo Angleže, in zoper te imajo Irci tehtne pritožbe. Valera je podaril nevtralnost in rekel, da Irska ne bi pripustila baz (opor) zoper Anglijo. Lepo, da ni maščevalnosti. Ampak, ali jih bodo naziji vprašali, če bi hoteli baz zoper Anglijo? Zdaj se Irci muzajo in v pesti smeji, ampak, če gre Anglija, bo šla tudi Irska.

Vseh 20 ameriških republik je podalo izjavo, da obsojajo nazijski napad na Hollandijo, Belgijo in Luksenburško. Zopet lepo. Ali bo kaj zalaglo pri nazijih?

V mestu Montevideo so bile demonstracije radi nazijskega napada: "Dol z nazizmom, dol z Nemčijo," so vpili. Pa so drugi prav močno vpili tudi: "Dol z Anglijo, dol s Francijo." Kdo utegne biti doli?

KOLIKO ČASOPISOV JE V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Leta 1937 je bilo v Združenih Državah 13,028 časopisov, ki so skupaj imeli 44,000,000 iztisov. Izmed njih je 2,288 dnevnikov. Tujejezično časopisje tvori znaten del ameriškega novinarstva. Leta 1939 se je izdajalo 1047 časopisov in revij in 35 raznih jezikih. Izmed teh je bilo 118 dnevnikov, 567 tednikov, 65 poltednikov, 53 polumesečnikov in 210 mesečnikov.

FLIS.

ROJAKI SLOVENC!

Kadar želite okrasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lasnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh naseljenih državah Illinois. Cene zmerno, delo jamčeno, postrežba solidna. Se pripravim!

Kadarkoli nameravate kupiti nagrobni spominski kamen, pišite na podpisane za vsa pojasnila in za cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar

SLOVENSKI KAMNOSEK
527 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

Listen to PALANDECH'S YUGOSLAV-AMERICAN RADIO BROADCAST

Every Saturday, 3 to 4 P. M.

STATION WHIP

1480 kilocycles

(First Station on Your Dial)

Announced in English and

Dedicated to all the

Serbs, Croats and Slovenes

Featuring a program of

CLASSICAL and FOLK MUSIC

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00
in stane samo:

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!